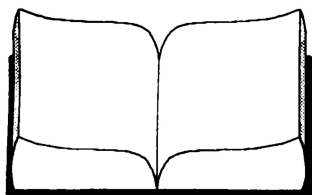

И БОЛНИТЕ ДЕЦА ТРЯБВА ДА УЧАТ

90 деца – турци, българи и роми, се учат в Помощното училище „Д-р Петър Берон“ в Кърджали. Учениците са със заболявания на централната нервна система. Половината от тях са от далечни райони и живеят в общежитие. Децата, като всички деца по света, имат нужда от тетрадки, блокчета, бои, ножички, пластили, топки, книжки, и какво ли не още. Бюджетните средства от Министерството на образованието и науката не достигат. Не се разчита кой знае колко и на родителска помощ, защото повечето ученици са от социално слаби семейства – многодетни или пък с един родител. Благодарение на помощта от Международния център по проблемите на малцинствата и културните взаимодействия тази учебна година ще бъдат осигурени част от най-необходимите помагала и

игри. Освен учебните помагала в молбата си до центъра директорката на помощното училище г-жа Жекова е посочила, че са необходими книжки за рисуване, карти „Черен петък“, игри „Конструктор“, топки... Децата – със заболявания или не – са преди всичко деца, и ние, възрастните, не бива да го забравяме.

Сами Поликар

ЕТНОРЕПОРТЕР

Едно различно списание

Излезе брой 1/98 г. на новото списание „Етнорепортер“, издание на фондация „Междуетническа инициатива за човешки права“. Според неговите издатели „Етнорепортер“ не е издание за широка масова употреба, но е насочено към разнообразна аудитория – институциите на централната и местната власт, където се вземат управленските решения, правораздавателната система, образователни заведения, граждански организации, включително на малцинствата, европейски организации и институции. То си поставя за цел да отговаря на потребността от редовна и максимално безпристрастна информация за специфичните особености на различните малцинства в страната и за процесите, протичащи напоследък в тях.

Темата на броя е „Майчиният език на малцинствата“ – болезнена за неукрепналата ни все още, уби, демокрация. Нейната проблематика все още не е намерила своето функционално решение и да се надяваме, че съпричастността на новото издание ще успее да проследи благоприятното ѝ развитие и да информира читателската аудитория, на която се надява в цитирания по-горе абзац, за вижданията на самите малцинствени общности. Това е заложено и като идея в откриващия се на страниците на списанието дискуссионен клуб – „да хвърлим светлина към потайностите /индивидуални или групови, обществени или политически, психологически или лингвистични/ на проблема, наречен майчин език.“

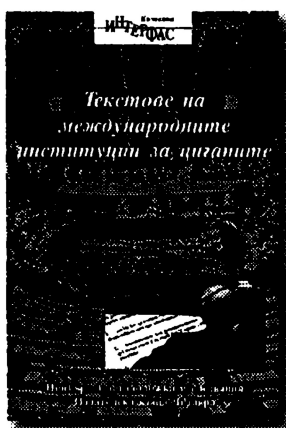
Разнообразието на „Етнорепортер“ е действително докосване до другостта, до нейната автентичност, поднесена от контакта с нейните носители, примесена със собствената им уникалност.

Да пожелаем „На добър час“ на едно толкова своевременно издание, което е на всички ни, а най-вече на нашето бъдеще.

Романо ило

ТЕКСТОВЕ НА МЕЖДУНАРОДНИТЕ ИНСТИТУЦИИ ЗА ЦИГАНИТЕ

СOLIDНОТО издание е подготвено от Центъра за циганоложки изследвания при Университета „Рене Декарт“, Париж, по поръчка на Комисията на Европейските Общности, Генерална дирекция на труда, икономическите отношения и социалното дело, Дирекция „Социално партньорство и свобода на предвижването на работници“, която проведе през май 1991 година среща за обсъждане на съвременното състояние на циганите и чергарите с техни представители и експерти от голям брой европейски страни.

Подборът на документите е осъществен от Мариел Данбакли.

Консултанти на българското издание са Елена Марушиакова и Веселин Попов. Издател в България е ИК „Литавра“.

Характерното за това издание е, че текстовете на съответните документи не са придружени нито от анализ, нито от коментар: „Те представляват един корпус, предполагащ един основен анализ, основаващ се на юридически и социо-политически подход. Предвижда се едно следващо издание, което ще включва и кратък анализ на тези текстове“, съобщава се в предговора.

Романо ило